روزنامه شرق

دوشنبه ۱۸ دی ۱۳۹۶ • ۲۰ ربیع‌الثانی ۱۴۳۹ • ۸ ژانویه ۲۰۱۸

سال پانزدهم • شماره ۳۰۵۵ • ۱۶ صفحه • ۲۰۰۰ تومان

سفیر اتریش در ایران در گفت‌وگو با «شرق»:

انگلستان صدای منطق در میان ما بود

گروه سیاست: از سربالایی خیابان «احمدی‌زمانی» تا بن‌بست «میرولی» راهی نیست؛ اولین راهنمای این مسیر پرچم افراشته قرمز، سفید، قرمز است به‌همراه نشان ملی. در این خیابان نه ازدحامی است و نه هیاهویی؛ جز چند نفر جوان...

صفحه ۶

عبدالله رمضان‌زاده، سخنگوی دولت اصلاحات:

از نظر ما احمدی‌نژاد امروز همان احمدی‌نژاد دیروز است

گروه سیاست: عبدالله رمضان‌زاده، سخنگوی دولت اصلاحات، در گفت‌وگوی مفصلی با خبرگزاری «ایلنا» به موضوعات گوناگونی پرداخت. رمضان‌زاده بر «گفت‌وگوی ملی» تأکید و از سویی به موانع آن هم اشاره کرد. او جریان اصولگرایی را بلاتکلیف...

صفحه ۳

شورای شهر با تصویب طرحی، شهرداری را ملزم به انتخاب جایی برای اعتراضات مردمی کرد

تعیین محلی برای اعتراض‌ها

صفحه ۱۳

مجلس روز گذشته میزبان وزرای اطلاعات و کشور، فرمانده نیروی انتظامی، معاون فرمانده سپاه و رئیس صداوسیما بود

علنی‌های غیرعلنی

نعمتی: رفع فیلترینگ تلگرام به شرط و شروط منوط شد

صفحه ۲

عکس: محمدرحیمی، مهر

با نظر کمیسیون تلفیق، یارانه کمتری قطع می‌شود

تثبیت قیمت بنزین در گام نخست

صفحه ۴

از سوی دانشگاه آزاد

پیشنهاد عجیب به مخترع ایرانی

صفحه ۴

تیترها

جزئیات مفقودشدن ۳۰ ایرانی در حادثه دریایی چین

صفحه ۴ و ۱۱

آخرین خبرهای رسمی درباره بازداشت‌شدگان

صفحه ۳

انتقاد نماینده شیراز از مواضع دوگانه برخی مخالفان دولت درباره اعتراض‌های اخیر

برخی هم پول می‌گیرند هم مدعی هستند

صفحه ۲

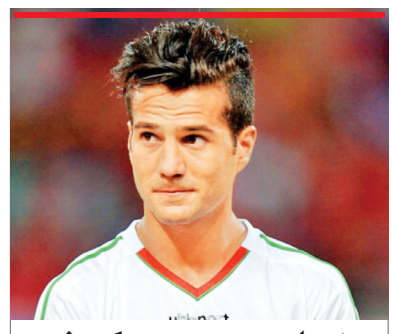

شجاعی: مجبورم کردند مقابل اسرائیلی‌ها بازی کنم

صفحه ۱۴

سرمقاله

بودجه و اشتباه #پشیمانیم

سیدمصطفی هاشمی‌طبا

امسال دولت لایحه بودجه سال ۹۷ را به‌موقع تقدیم مجلس کرد و طبعا به‌دنبال آن بحث و گفت‌وگو و نقد میان صاحب‌نظران و منتظران بودجه درگرفته است. این نقدها و بررسی‌ها تا زمان تصویب نهایی بودجه در مجلس، در اتاق‌ها و راهروهای مجلس نیز بسیار داغ است و هریک از نمایندگان، بسته به منطقه خود و نظریات شخصی، مطالبی را مطرح می‌کند و به‌همین‌دلیل، نهایتا مثل سال گذشته رقم‌های مندرج در بودجه متورم می‌شود. اگر به نقدها و مباحث مطرح‌شده در مطبوعات یا در رسانه‌های دیداری و شنیداری و فضای مجازی نگاه کنیم، درمی‌یابیم که بسیاری از نکات مطرح‌شده در جای خود منطقی و درست است، اما این مطالب درست، معمولا نمی‌تواند در قانون بودجه و جدول‌های آن انعکاس پیدا کند، زیرا دولت وظیفه خود می‌داند به هر طریقی بودجه بسته‌شده و تقدیم‌مجلس‌شده را از تصویب نهایی بگذراند و طبق معمول، مجلس و به‌ویژه رئیس آن نیز همکاری لازم را مبذول می‌کند. بسیاری از انتقادها درباره اعتبارات دستگاه‌های مختلف و فعالیت‌های مربوطه است و هرکس از ظن خود به مسئله می‌پردازد و نیز بخشی از انتقادها مربوط به نوع درآمدهای دولت، مثل عوارض خروج یا بهای نهاده‌های انرژی است. پیکان انتقادات معمولا به‌سوی دولت است که چرا اعتبارات کافی را برای فلان دستگاه منظور نکرده و چرا قیمت‌های منابع درآمدی خود را افزایش داده است و با این بودجه بهبود شرایط زندگی و معیشت مردم چه می‌شود؟ همه باید با این واقعیت آشنا شوند که دولت همانند یک بنگاه اقتصادی، درآمدهایی دارد که باید از محل آن مخارج خود را تأمین کند و نوعا دولت‌های ایران به‌دلیل هزینه بیشتر از درآمد، دچار کسری بودجه شده و می‌شوند و از بانک استقراض می‌کنند؛ هرچند به‌قول یکی از اقتصاددانان درآمد حاصل از نفت، خود نوعی استقراض است. اما ببینیم منابع درآمدی دولت از کجا تأمین می‌شود؟ نخست، از ارز حاصل از نفت و چون دلار یا ارز خارجی حاصل از صادرات نفت قابل‌خرج‌کردن در داخل نیست، بنابراین باید به ریال تبدیل شود. راه‌های تبدیل ارز به ریال فروش آن برای واردات کالا، خرید طلا و فروش در داخل به‌صورت سکه، فروش ارز به مسافران از طریق سیستم بانکی یا بازار آزاد است. بنابراین می‌بینیم کالای خارجی باوجود همه شعارهای حمایت از صنایع و کالاهای داخلی همچنان وارد کشور می‌شود و حتی دولت احمدی‌نژاد که آن همه شعارهای ساده‌زیستی و مکتبی سر داد، بزرگ‌ترین واردکننده کالای لوکس، حتی از کشورهایی بود که ما را تحریم کردند. بیانات مقام‌معظم رهبری درباره اجتناب از واردات غیرضروری هم تاکنون در هیچ دولتی افاقه نکرده است، چراکه دولت پول (ریال) می‌خواهد و عائله‌اش سنگین است؛ حقوق‌بگیران، بازنشسته‌ها و مراکز دولتی پول می‌خواهند و دولت باید پول داشته باشد. پس ارز می‌فروشد تا هم پول فروش ارز برای واردات را داشته باشد و هم از حقوق گمرکی و سود بازرگانی کالاهای وارداتی، درآمد حاصل کند و حتی از آمدن روزانه ده‌ها هواپیمای خارجی و بردن مردم برای تفریح به ترکیه، ارمنستان، گرجستان، تایلند، مالزی، امارات و غیره و غیره، استقبال می‌شود؛ چراکه دولت پول می‌خواهد. هرچند رئیس‌جمهوری محترم اظهار داشتند دولت نرخ ارز را گران نکرده است اما حداقل برای ایشان باید روشن باشد که سیاست تک‌نرخی‌کردن ارز در کشور ما عاقبت به گران‌شدن ارز می‌انجامد.

ادامه در صفحه ۶

یادداشت

این آغاز ماجراست

جاوید قربان‌اوغلی
دیپلمات ارشد

با گذشت دو روز از اولین جلسه شورای امنیت سازمان ملل متحد در سال نو میلادی (۲۰۱۸) به درخواست خانم نیکی هیلی، نماینده آمریکا در سازمان ملل که به موضوع اعتراضات و آشوب‌های اخیر ایران اختصاص یافت، آنچه تاکنون درباره این نشست گفته شده، تمرکز بر طرح موضوع غیرمرتبط با اهداف شورای امنیت این سازمان، سرزنش آمریکا در سوءاستفاده ابزاری از سازمان ملل و برجسته‌کردن شکست این کشور در این نشست است. دکتر ظریف نیز این کار را «تلاش آشکار آمریکا برای دست‌کاری و ربودن مأموریت این شورا» و «اشتباه بزرگ دیگر از سوی دولت ترامپ در صحنه سیاست خارجی» ارزیابی کرده است. در نشست یادشده تعدادی از اعضای ۱۵نفره شورای امنیت نیز در سخنرانی خود با تأکید بر وظیفه اصلی شورای امنیت که حفظ صلح و امنیت بین‌المللی است و اعتراضات و درگیری‌های ایران یک مسئله داخلی است و امنیت جهانی از محل این وقایع تهدید نشده، طرح این موضوع در شورای امنیت و تشکیل چنین جلسه‌ای را ضروری ندانسته و از خانم نیکی هیلی به خاطر طرح این موضوع در شورای امنیت انتقاد کردند. درباره این نشست اکتفا به چند موضوع فوق و انتقاد از آمریکا، ساده‌کردن اقدام خطرناکی است که آمریکا با سنت‌شکنی بین‌المللی، تحولات داخلی یک کشور را به بالاترین مرجع بین‌المللی کشاند. دراین‌باره اشاره به چند موضوع ضروری به نظر می‌رسد:

اول، برگزاری چنین نشستی براساس مقررات درونی شورای امنیت، نیازمند کسب نظر مثبت دست‌کم ۹ عضو از ۱۵ عضو است. با توجه به آگاهی کشورهای جهان از رویکرد تند آمریکا در قبال تحولات هفته گذشته ایران، ادبیاتی که ترامپ و دیگر مقامات این کشور در قبال تحولات داخلی ایران از آن استفاده کردند؛ به‌ویژه در به‌کارگیری برخی از شعارهای معترضان از سوی خانم هیلی و اعلام کشاندن تحولات داخلی ایران به شورای امنیت، موافقت این کشورها از طرح موضوع در آن شورا تأمل‌برانگیز است. توجه داشته باشیم که غیر از چین و روسیه، نمایندگان دیگر کشورها نیز با ادبیاتی خاص با اغراض آمریکا درباره ایران همراهی کردند.

دوم، احتمالا آمریکا در رایزنی‌های قبل از تشکیل جلسه، از خروجی آن آگاهی داشته و انتظار دستاورد بزرگی مانند محکومیت ایران را نداشت. اگر این گمانه‌زنی مقرون به صحت باشد، هدف آمریکا قراردادن ایران در کانون توجه جامعه بین‌المللی، افزایش فشارهای بین‌المللی و همراه‌کردن آنها در رویکرد دولت جدید آمریکا در قبال ایران و به احتمال زیاد ارسال پیام همراهی و حمایت از مخالفان داخلی بوده است. نماینده آمریکا در سخنرانی خود ضمن انتقاد از جامعه بین‌المللی در تحولات پس از انتخابات سال ۱۳۸۸ گفته است این‌بار آمریکا ساکت ننشسته و بدون شرمساری در کنار معترضان قرار گرفته و هیچ چیز مانع همبستگی دولت متبوعش با آنان نخواهد بود.

سوم، ترامپ از زمان ورود به کاخ سفید، همان‌طور که آقای روحانی در اولین واکنش به اعتراضات داخلی، به‌درستی به آن اشاره کرد، علیه ملت ایران اقدام کرده است. افزوده‌شدن مسائل داخلی، حقوق بشر و ادعای سرکوب مخالفان و معترضان و طرح آن در سطح بین‌المللی، دور جدیدی از ایران‌هراسی را احیا کرده و مانعی جدی در پیشبرد اهداف سیاست خارجی کشورمان در منطقه و جهان خواهد شد. به‌طور طبیعی در چنین شرایطی دیپلماسی آمریکا و متحدان آن در سطح همه کشورهای کوچک و بزرگ جهان با هدف ایجاد موانع در راه روابط آن کشورها با ایران فعال خواهد شد؛ اقدامات ظاهرا بی‌اهمیتی که بی‌توجهی دولت قبل نسبت به آنها باعث شد با ارجاع پرونده هسته‌ای کشورمان به شورای امنیت و تصویب قطع‌نامه‌های پی‌درپی و اعمال تحریم‌های فلج‌کننده تقریبا تمامی کشورهای جهان را به کناره‌گیری از ایران وادار کند.

چهارم، اگر در چارچوب این رویکرد، هدف آمریکا بالابردن سطح نزاع سیاسی با ایران از طریق بین‌المللی‌کردن مسائل داخلی ایران باشد، جلسه اخیر شورای امنیت، موفقیتی ولو کوچک در این مسیر بود. از این منظر نباید با بزرگ‌نمایی شکست آمریکا در تصویب قطع‌نامه یا صدور اعلامیه‌ای شدیداللحن علیه ایران، از دیگر اقدامات آمریکا در پروژه جدیدی که علیه کشورمان کلید زده، غافل شد. گام بعدی احتمالا طرح موضوع اعتراضات داخلی در شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد است. تردید نباید کرد که برخلاف برجام و تعارض متحدان اروپایی با آمریکا درخصوص این توافق، در موضوع حقوق بشر و تحولات داخلی ایران، این کشورها از موضع آمریکا حمایت خواهند کرد. نگاهی به نطق‌های نمایندگان این کشورها در جلسه اخیر شورای امنیت و تعویق سفر وزیر خارجه و رئیس‌جمهور فرانسه به ایران مؤید این مدعاست. پیش‌بینی تغییر چنین مواضع متزلزلی در مراحل دشوارتر پیش‌روی کشور در پرتو عزم جدی آمریکا برای رویارویی با ایران، چندان دشوار نیست. ضمن اینکه تجربه پرونده هسته‌ای در قضایای قطع‌نامه‌ها و همراهی چین و روسیه با تلاش‌های آمریکا و غرب را پیش‌رو داریم. اعتراض بیشتر کشورها (جز روسیه) بیشتر آیین‌نامه‌ای با ادبیات متفاوت دیپلماتیک بود.

پنجم، از زمان روی‌کارآمدن ترامپ هر روز شاهد رونمایی تحریم‌هایی هستیم که بیشتر معطوف به موضوعات موشکی، تروریسم و تحولات منطقه است. در تابستان سال جاری مجلس نمایندگان آمریکا طرح تحریم‌های ایران و روسیه را که نسخه جدید «مقابله با اقدامات بی‌ثبات‌کننده ایران» بود با ۴۱۹ رأی موافق و سه رأی مخالف تصویب کرد. اینک چهار سناتور شناخته‌شده و مخالف ایران طرحی را برای اعمال تحریم‌های جدید به بهانه تحولات اخیر داخلی ایران تدارک دیده‌اند. این بدان معنی است که آمریکا سطح برخورد با ایران را از موضوعات برجام، موشکی، تروریسم و تحولات به‌زعم آنها بی‌ثبات‌کننده ایران در منطقه، به موضوعات داخلی کشورمان ارتقا داده و درصدد اعمال تحریم‌های جدید علیه شرکت‌ها و اشخاص ایرانی است. نگارنده قبلا در همین ستون در یادداشتی با عنوان «عبور از تونل وحشت ترامپ» (شرق، دوشنبه هشتم آبان ۹۶) با اشاره به تصویب تحریم‌های جدید علیه کشورمان نوشت که رصد اقدامات نهادهای تصمیم‌گیر آمریکا در ارتباط با ایران و تحرکات و اظهارات ناصواب متحدان آن، نمایانگر اتحادی نامیمون است.

ادامه در صفحه ۱۳

حرف اول

از منظری دیگر

ضیاء مصباح

معاون اقتصادی وزارت رفاه درباره یادداشتی که در صفحه اول روزنامه «شرق» (۱۷ دی‌ماه) با عنوان «باطن خطرناک یک پیشنهاد» چاپ شد، نوشته‌اند: «اینکه در این شرایط جهت جلوگیری از ادامه اعتراضات از افزایش قیمت حامل‌های انرژی ممانعت شود، عملی اورژانسی در این موقعیت با ابطال بعضی از بندهای بودجه پیشنهادی لازم است و... دارای ظاهری جذاب و باطنی خطرناک می‌باشد». (نقل به مضمون). در این مقوله بسیار مهم، باید گفت افزایش سنواتی و -در مواردی- چندباره قیمت کالاها و خدمات ازطریق متولی بزرگ و انحصاری که در کشورمان در سه دهه اخیر دولت است، به نظر نگارنده در تقابل با نوشته مورد بحث، آثاری را به‌دنبال داشته است که فهرست‌وار می‌آید:

۱- بالارفتن هزینه زندگی و ایجاد مشکلات بسیار برای آنان که درآمدشان ثابت است و به‌اصطلاح حقوق یا دستمزدبگیر شناخته می‌شوند که با افراد خانواده‌هایشان حدود نیمی از جمعیت کشور را دربر می‌گیرند.

۲- ایجاد توقع و انتظار افزایش سنواتی حقوق پایه که به افزایش نقدینگی و حجم پول در گردش خواه‌ناخواه منتهی می‌شود.

۳- تشدید نارضایی به‌دلیل پاسخ‌گونبودن مبالغ دریافتی در برابر افزایش قیمت‌ها و ادامه این‌گونه روش‌های متداول در کشور که می‌گویند عاملی اساسی در ناآرامی‌های اخیر به‌شمار می‌رود.

ادامه در صفحه ۱۳

همراهان امروز روزنامه شرق

رجوع به صفحه ۳ — بانک سرمایه

رجوع به صفحه آخر — بانک تجارت

رجوع به صفحه ۵ — بانک آینده AYANDEH BANK

رجوع به صفحه ۱۵ — ایران نوین

سازمان آگهی ها ۸۸۷۹۲۴۳۴ - ۸۸۱۹۲۸۷۷

معرفی آژانسهای مسافرتی هتلها و مراکز گردشگری
فطرس
۸۸۸۹۹۱۱۱
رجوع به صفحه ۷
تلفن تماس جهت درج آگهی ۸۸۱۹۲۸۷۷

جدیدترین مدل های پوشاک فصل درفروشگاه های زنجیره ای
ماکسیم
پوشاک نسل امروز ... و فردا
maxim®
روابط عمومی و بازرگانی: ۸۸۸۸۸۸۱۵
www.maximiran.com @maximclothes